

Každou neděli po jedenadvacáté hodině můžete v rámci **Nedělního prodlouženého tříhodinového (20-23 hod) folkového večera**

na

Countryradiu

sledovat i folkovou minihitparádu

Folkové stupně

. Soutěží v ní šest písniček - první neděli v měsíci jsou nasazeny čtyři novinky a dva postupující z minulého měsíce. Po celý měsíc každou neděli sledujeme průběžné pořadí. Poslední neděli v měsíci to už není průběžné, ale konečné pořadí a první dva postupují do dalšího kola. Hlasuje se prostřednictvím

[webu Countryradia](#)

. Ve vysílání Countryradia tak mnohdy zazní ojedinělé a originální nahrávky, které (snad s výjimkou brněnského rádia Proglas) jinde v éteru nezazní. Písničky jsou obvykle vybírány z CD , která zašlou do rádia interpreti a tak se přímo nabízí hned o každém CD i něco napsat.

Petr Feikl (ex Bez not) si pro natočení své sólové desky ***Dávno se mi stejská*** pozval houslistku

Mark

étu Kočí

a vznikl zajímavý projekt souznění kytary a houslí na ploše deseti písní kompletně z pera Petra Feikla. Petr Feikl umí vystavět středně rychlou melodii, texty jsou přehledně členěny a témata zůstávají v poloze hledání druhé spřízněné duše. A to bude možná hlavní poznávací znak desky, protože takto lze charakterizovat nejen celou desku, ale i jednotlivé písně. Komu popsaná poloha vyhovuje, bude spokojen, komu nikoliv, nebo kdo by čekal nějaká překvapení, toho pravděpodobně přemůže spánek tak v polovině desky. Kladem jsou překlady textů do angličtiny v bookletu. {desky 1444}

Adéla Jonášová na své sólové album ***Dobrodruh*** natočila celkem 14 téměř kompletně svých písní (mimo dvou textů). První dojem z desky byl: nezvykle krotká. Na druhý dojem se pak vyloupla pozitiva i negativa desky. Wabi Daněk ve sleeve note hovoří o tom, jak neznaje souvislosti, ji při prvním setkání přirovnal k Pavlíně Jíšové. A hned první písnička

Planety

avizuje inspiraci

Lunárním charlestonem

. Ale nic ve zlém, je to taky jeden ze tří jasných hitů desky. Další je velmi vyklidněný, k Planetám kontrastní, a titulní

Dobrodruh

, a pak mám rád ještě

Apačapunkáče

a

Dejvice

Listopadová čtyřka

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 14 Listopad 2016 16:42

. Tam, kde Adélu nežene výrazná melodie nebo výrazný text, ztrácí trochu tvář a písnička padá řemen –

Dotočná

nebo

Kuřátko

budiž příklady zahozených šancí. Naopak

Dvě kotvy

jsou přesně tím, co si neposlechnete v rádiu, ale v tichu pokoje, pěkně pozorně a vychutnáte si ji. U

Ted' a tady

mi přišlo, že by se skladba dala pojmout jinak a byla by to pecka – u

Dejvic

se to povedlo. Zajímavý výlet a ukázka budoucího rozletu je

Salsa

skoro na závěr. Prostě zatím ta hranice mezi výborným a průměrným výkonem je velmi křehká, ale dlužno dodat, že slabý výkon není na desce žádný. {desky 1440}

Mike Perry působí v nejrůznějších podobách na hudební scéně již dlouho, pod tímto jménem vydal kolekci **Testosteron blues**. Jde o syrové městské písničkářské dílo,

pohybující se mezi avizovaným blues a folkem. V textech aktuálně reaguje na každodenní starosti obyčejného člověka, viděné ale pohledem přesahujícím všední den a snažícím se zobecňovat. Jistý druh humoru a originálních rýmů

(*Rybičky z akvária*)

se také čas od času písněmi probleskne. Zaujme vás i jakoby nesmělý, až „chlapecký“ projev a jistý vzdor v hlase

(*Zneužití se trestá*)

. Nejširší publikum asi osloví relativně civilní

Vždycky máme na vybranou

, slabé místo je naopak

Tenkrát v Tullamore

. {desky 1447}

Nu, a nakonec je tu **Kristýna Peterková** s albem **Rodokmen**. Kristýna funguje na albu jako bezchybná interpretka, autorsky je album dílem dvojice

Karel Mařík

a

Josef Peterka

, zvukově dominuje klavír, tempem jsou písně spíše pomalé, nechávají tak ale vyniknout Kristýnině hlasu, což je asi účelem desky. A je celkem co poslouchat, různých hlasových poloh je na desce dost. Mě zaujala ta, kde se klavír na chvíli stáhne do pozadí:

Zaslechni volání

. Deska vyšla už v roce 2014.